

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	2012200171
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2012200171.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti ISPA, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 92, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Polákom, so sídlom v Bratislave, Miletičova 64, proti žalovanému Okresnému úradu Trnava, so sídlom v Trnave, Kollárova 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 31. januára 2012, č. k. KSÚ-OSP-2011/00924/Vě, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. januára 2013, č. k. 20S/12/2012-34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29. januára 2013, č. k. 20S/12/2012-34 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom z 29. januára 2013, č. k. 20S/12/2012-34 Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Týmto rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Mesta Galanta z 03. novembra 2011, č. k. OSP 496/12196-1/2011-Mo v zmysle § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom konaní (ďalej len „stavebný zákon“) o nariadení odstránenia reklamného zariadenia umiestneného pri štátnej ceste I/75 Galanta - Sládkovičovo v km 4,9 v smere staničenia vpravo, k. ú. W..

Krajský súd postupujúc v zmysle § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal zákonnosť žalobkyňou napadnutého rozhodnutia, oboznámil sa s pripojenou spisovou dokumentáciou žalovaného správneho orgánu, ako aj so spisovou dokumentáciou prvostupňového správneho orgánu.

Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že na základe podnetu Krajského riaditeľstva policajného zboru - Krajského dopravného inšpektorátu v Trnave (ďalej len „KR PZ KDI v Trnave“) začalo Mesto Galanta konanie v zmysle § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, a to v súvislosti s preskúmaním, či reklamné zariadenie osadené pri štátnej ceste I/75 v km 4,9 nie je osadené bez

povolenia. Oznámenie o začatí konania z 02. augusta 2011 vydané pod č. OSP 367/10503-1/2011 bolo žalobkyni doručené 04. augusta 2011. Oznámenie obsahovalo i nariadenie ústneho konania spojené s obhliadkou miesta, zvolané na deň 16. augusta 2011.

Ďalej mal krajský súd za preukázané, že Mesto Galanta v deň obhliadky uložilo žalobkyni, aby do 30 dní predložila stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy, ktorými zdokumentuje, že reklamné zariadenie nie je v rozpore so záujmami spoločnosti, v opačnom prípade bude toto reklamné zariadenie odstránené. Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava na základe žiadosti žalobkyne o stanovisko k umiestneniu existujúceho reklamného zariadenia doručení mu 10. októbra 2011, žalobkyni oznámil, že nevydal a ani nevydá povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia, pričom toto stanovisko je vlastne nesúhlasom s jeho umiestnením. Tento list Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava zaslal na vedomie Mestu Galanta, ktoré následne 03. novembra 2011 rozhodnutím č. OSP-496/1219-1/2011-Mo a k č. OSP 605/13330-1/2011 nariadilo žalobkyni odstrániť reklamné zariadenie vzhľadom na to, že nepredložila stanovisko dotknutých orgánov, ktorými by preukázala, že umiestnenie reklamného zariadenia nie je v rozpore so záujmami spoločnosti.

Krajský súd sa vysporiadal s najmä s námietkou žalobkyne voči doručovaniu prvostupňového správneho rozhodnutia priamo žalobkyni, hoci táto bola v tom čase riadne zastúpená, o čom správny orgán vedel, ako aj s námietkou neprimerane krátkej lehoty na predloženie stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy, ako aj s námietkou zmatečnosti konania Mesta Galanta, keď toto v rámci jedného konania označovalo listiny rôznymi číslami spisu.

Námietky vznesené žalobkyňou proti napadnutému rozhodnutiu, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, vyhodnotil krajský súd ako neopodstatnené s tým, že v správnom konaní nezistil také vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešnej žalobkyni právo na ich náhradu nepriznal.

V lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) podala proti tomuto rozsudku odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania.

Namietala spôsob, akým sa krajský súd vysporiadal s jej žalobnými námietkami, nesúhlasiac s jeho závermi.

V prvom rade mala žalobkyňa za to, že ak prvostupňový orgán nekonal s právnym zástupcom žalobkyne, nielenže konal v rozpore s § 25 ods. 5 správneho poriadku a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ale toto jeho nezákonné konanie malo negatívne následky pre žalobkyňu. Tieto spočívajú nielen v jeho fatálnom neúspechu v konaní, ale aj vo vzniku škody, ktorá jej vznikla zbytočne vynaloženými nákladmi na právne zastupovanie.

Namietala nesprávnosť skutkových zistení krajského súdu vo vzťahu k tvrdeniu, že „žalobca začal konať a reagoval na oznámenie o začatí konania vo veci odstránenia reklamného zariadenia, keď požiadal Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava (ďalej len „KÚ CDaPK Trnava“) o stanovisko, a to v rámci správnym orgánom uloženej 30 dňovej lehoty, ktoré ale nebolo súhlasné a nezakladalo tak dôvod ani pre začatie konania o vydanie povolenia na zvláštne užívanie cesty a jednoznačne utvrdzovalo, že dotknutý orgán s umiestnením reklamného zariadenia nesúhlasí“. Pokiaľ KÚ CDaPK Trnava obdržal 10. októbra 2011 od žalobkyne žiadosť o stanovisko k umiestneniu existujúceho reklamného zariadenia, ide o dôsledok absencie právnej pomoci, ktorú zaviniel prvostupňový správny orgán zmatečným doručovaním (ignorovaním právneho zastúpenia žalobkyne) a zmatečným číslovaním jednotlivých rozhodnutí.

Poukázala na skutočnosť, že v prípade, keby žalobkyňa mohla riadne realizovať svoje právo byť v konaní zastúpená zvoleným zástupcom - advokátom, nežiadala by o vydanie „stanoviska“, ale o vydanie povolenia na zvláštne užívanie komunikácie podľa § 8 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) (ďalej len „cestný zákon“), keďže dotknuté reklamné zariadenie je umiestnené v telese cesty a na cestnom pozemku. KÚ CDaPK Trnava bol teda povinný postupovať podľa § 8 ods. 1 cestného zákona a vydať rozhodnutie (§ 8 ods. 3 cestného zákona).

Záver krajského súdu, že toto „stanovisko“ nebolo súhlasné, a preto nezakladalo dôvod ani pre začatie konania o vydanie povolenia na zvláštne užívanie cesty je podľa žalobkyne vecne nesprávne a nemá

oporu v zákone.

Keďže dotknuté reklamné zariadenia je umiestnené priamo v telese cesty, cestný orgán mal vydať povolenie podľa § 8 ods. 1 cestného zákona, v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 35/1984 Zb., ktoré sa predkladá do stavebného konania v zmysle § 126 ods. 2 stavebného zákona, a nie stanovisko v zmysle § 14 ods. 2 vyhl. č. 35/1984, resp. stanovisko v zmysle § 11 ods. 2 cestného zákona.

Zdôraznila, že „stanovisko“ KÚ CDaPK Trnava z 21. októbra 2011 sp. zn. 2011/02484/Si/BC15 nemá náležitosti povolenia podľa § 8 zákona č.135/1961 Zb. v spojení s § 47 zákona o správnom konaní a nemá ani náležitosti „záväzného stanoviska“ dotknutého orgánu tak ako ich vyžaduje § 140b stavebného zákona. Takýmto „stanoviskom“ nemôže byť stavebný úrad v žiadnom prípade viazaný a takéto „stanovisko“ nenahrádza rozhodnutie o povolení podľa § 8 ods. 1 zákona č.135/1961 Zb. a nemá teda žiadne účinky.

Žalobkyňa ďalej označila za prejav hrubej nezákonnosti a absolútnej arogancie a nekompetentnosti cestného správneho orgánu, ak vo vlastnom podaní (ktoré nesplňa ani minimálne zákonné kritériá) vopred vyhlási ako v takejto veci rozhodne, t. j., že povolenie nevydá. Takéto vyhlásenie prirovnala k vyhláseniu súdu, ktorým oznámi navrhovateľovi, že o jeho návrhu na vydanie uznesenia sa má rozhodovať rozsudkom, ale súd takýto rozsudok aj tak nevydá a uplatnené právo neprizná.

Vo vzťahu k spôsobu, akým sa krajský súd vysporiadal s námietkou krátkosti lehoty na predloženie dokladov, žalobkyňa uviedla, že z dôvodu, že správny orgán nekonal so splnomocneným zástupcom žalobkyne, nemohla táto o predĺženie lehoty požiadať. Navyše, z § 3 ods. 2 správneho poriadku vyplýva povinnosť správneho orgánu určiť lehotu tak, aby mohla žalobkyňa účinne uplatniť svoje práva bez ohľadu na možnosť požiadať o jej predĺženie, čím žalobkyňa zbytočne zaťažil. Za vlastnú špekuláciu krajského súdu označila žalobkyňa konštatovanie, že konanie právneho zástupcu žalobkyne by neovplyvnilo postoj KÚ CDPK Trnava.

Pokiaľ krajský súd nemal za relevantnú námietku, že správny orgán označoval rozhodnutia vydávané v tej istej veci rôznymi číslami, žalobkyňa opätovne poukázala na skutočnosť, že týmto postupom správneho orgánu bola alebo mohla byť uvedená do omylu. Navyše, správny orgán postupoval v rozpore so zákonom 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach.

Na záver rozsudku krajského súdu vytkla, že sa absolútne nezaoberal tvrdením nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že žalovaný sa vôbec nevysporiadal s dôvodmi odvolania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Týmto postupom mal krajský súd zaťažiť svoj rozsudok rovnakou vadou.

V ostatnom žalobkyňa poukázala na žalobu a písomné vyjadrenie z 28. januára 2013.

Žalovaný svoje právo podať k odvolaniu žalobkyne písomné vyjadrenie nevyužil, hoci mu za týmto účelom bolo krajským súdom riadne doručené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom konania v tunajšej veci je preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu Mesta Galanta z 03. novembra 2011 č. OSP 496/12196-1/2011-Mo, OSP 605/13330-1/2011 a toto rozhodnutie o nariadení odstránenie reklamného zariadenia potvrdil.

Podľa § 71 ods. 1 stavebného zákona povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány:

- a/ terénne úpravy, ktorými sa podstatne mení vzhľad prostredia alebo odtokové pomery,
- b/ ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce,
- c/ informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

Podľa § 71 ods. 2 stavebného zákona na terénne úpravy a práce uvedené v odseku 1 písm. a/ a b/ sa povolenie nevydáva, ak stavebný úrad v územnom rozhodnutí od jeho vydania upustil.

Podľa § 71 ods. 3 stavebného zákona povolenie sa nevyžaduje pri označeniach budov štátnych orgánov, pri návestiach v záujme verejnej bezpečnosti a poriadku, pri uličných, požiarnych, dopravných, vodohospodárskych a opisných značkách, pri označení geodetických bodov a poštových schránok. Povolenie sa nevyžaduje ani pri označeniach budov, pokiaľ nie sú reklamným zariadením.

Podľa § 72 ods. 1 stavebného zákona podať žiadosť o povolenie terénnych, ťažobných a im podobných alebo s nimi súvisiacich prác, informačných, reklamných a propagačných zariadení je oprávnený vlastník pozemku alebo ten, kto má iné oprávnenie užívať pozemok na požadovaný účel.

Podľa § 72 ods. 2 stavebného zákona podať žiadosť o povolenie informačných, reklamných a propagačných zariadení je oprávnená aj právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá má písomnú dohodu s vlastníkom stavby či pozemku alebo s tým, kto má časove neobmedzené právo užívať stavbu či pozemok, na ktorom sa má zariadenie umiestniť.

Podľa § 88 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie:

- a/ závadnej stavby ohrozujúcej život alebo zdravie osôb, pokiaľ ju nemožno hospodárne opraviť,
- b/ stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom,
- c/ stavby, na ktorú bolo zrušené stavebné povolenie (§ 102 ods. 3),
- d/ dočasnej stavby, pri ktorej uplynul určený čas jej trvania alebo pominul účel, na ktorý bola zriadená.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad

posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 15 ods. 1 vyhl. č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhl. č. 453/2000 Z. z.“) v žiadosti o povolenie informačného, reklamného a propagačného zariadenia sa uvedie:

- a/ meno, priezvisko (názov) a adresa (sídlo) žiadateľa,
- b/ druh, účel a čas trvania informačného, reklamného a propagačného zariadenia,
- c/ označenie stavby alebo parcelné číslo pozemku podľa katastra nehnuteľností, 1) na ktorom sa má informačné, reklamné a propagačné zariadenie umiestniť, s uvedením vlastníckych alebo iných práv,
- d/ zoznam účastníkov konania, ktorí sú žiadateľovi známi.

Podľa § 15 ods. 2 vyhl. č. 453/2000 Z. z. k žiadosti o povolenie informačného, reklamného a propagačného zariadenia sa pripojí:

- a/ dokumentácia obsahujúca návrh informačného, reklamného a propagačného zariadenia a jednoduchý náčrt jeho umiestnenia v primeranej mierke v dvoch vyhotoveniach,
- b/ doklad, ktorým žiadateľ preukazuje vlastnícke alebo iné právo umiestniť na stavbe alebo pozemku navrhované informačné, reklamné a propagačné zariadenie,
- c/ rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy.

Podľa § 15 ods. 3 vyhl. č. 453/2000 Z. z. ak je to vzhľadom k umiestneniu alebo ku konštrukčnému riešeniu informačného, reklamného a propagačného zariadenia potrebné, v žiadosti sa ďalej uvedie alebo sa k nej pripojí:

- a/ náčrt alebo fotografia nehnuteľnosti alebo aj jej okolia, ktoré preukazujú vhodnosť začlenenia informačného, reklamného a propagačného zariadenia do priestoru a jeho výtvarné riešenie,
- b/ technický opis konštrukčného riešenia informačného, reklamného a propagačného zariadenia a jeho inštalácie vrátane údajov o vhodnosti použitých materiálov z hľadiska bezpečnosti, stability a mechanickej odolnosti nosnej konštrukcie a jej upevnenia; ak ide o svetelné zariadenie, technický opis spôsobu jeho napojenia na elektrické vedenie,
- c/ doklady o rokovaníach s vlastníkmi (správcami) stavby alebo pozemku a s účastníkmi konania, ak sa konali pred podaním žiadosti,
- d/ údaje o tom, či sa prevádzka informačného, reklamného a propagačného zariadenia dotkne práv iných osôb, napr. osvetlením, zakrytím svetla, hlukom.

Podľa § 8 ods. 1 cestného zákona a užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií iným než zvyčajným spôsobom alebo na iné účely, než na ktoré sú určené (ďalej len „zvláštne užívanie“), je potrebné povolenie cestného správneho orgánu s výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 6, 7 a 8 vydané so súhlasom dopravného inšpektorátu. Cestný správny orgán môže v povolení určiť podmienky na zvláštne užívanie a pre ich nesplnenie môže udelené povolenie zrušiť. Zvláštne užívanie sa povoľuje na dobu určitú, ak u užívateľa trvajú dôvody, pre ktoré bolo povolenie udelené. Pri zmene užívateľa, podmienok užívania a podobne je potrebné požiadať o nové povolenie, prípadne o zmenu povolenia. Povolenie nie je potrebné pre vozidlá ozbrojených síl, ozbrojených bezpečnostných zborov a na presun poľnohospodárskych strojov a zariadení pri poľnohospodárskych prácach v rámci obhospodarovaného územia. Povolenie cestného správneho orgánu na účely konania automobilových pretekov je možné vydať len po predložení kladného stanoviska od organizácie, ktorá je členom medzinárodnej federácie automobilového športu (FIA Paríž).

Podľa § 8 ods. 3 cestného zákona na rozhodovanie o povoľovaní zvláštneho užívania diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní 1) s týmito odchýlkami:

- a/ § 1, 7, 8, 14 a § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) sa nepoužívajú,
- b/ odvolanie proti rozhodnutiu vo veciach nadmernej a nadrozmernej prepravy nemá odkladný účinok.

Podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je potrebné povolenie príslušného cestného správneho orgánu. Toto povolenie podlieha správne poplatku podľa osobitných predpisov. Takým užívaním je najmä:

- a/ preprava nadmieru ťažkých alebo rozmerných predmetov a používanie vozidiel, ktorých rozmery alebo hmotnosť presahujú mieru ustanovenú osobitnými predpismi,
- b/ umiestňovanie zariadení alebo predmetov na diaľnici, ceste alebo miestnej komunikácii, najmä predajných, reklamných alebo zábavných,
- c/ umiestňovanie, skladanie a nakladanie predmetov, zariadení alebo materiálu na diaľnici, ceste a miestnej komunikácii, neslúžiacich na údržbu a opravy týchto komunikácií, ak sa nemajú bezodkladne odstrániť,
- d/ usporadúvanie akcií, umiestňovanie vecí a zariadení (napríklad hospodárskych, kultúrnych, zábavných, skladov, predajní, používanie reproduktorov, nevhodných svetelných zdrojov) v blízkosti diaľnice alebo cesty, ak by sa ich prevádzkou alebo umiestnením, prípadne prevádzkovým ruchom nimi vyvolaným mohla ohroziť bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky,
- e/ hnanie stáda dobytku po ceste a miestnej komunikácii,
- f/ vláčenie kmeňov alebo iných predmetov, ktorými by sa mohla cesta alebo miestna komunikácia poškodiť,
- g/ zriaďovanie, vykonávanie plánovanej opravy a údržby nadzemných a podzemných vedení každého druhu.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 17 ods. 3 správneho poriadku splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť.

Podľa § 25 ods. 1 správneho poriadku písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

Podľa § 25 ods. 5 správneho poriadku ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú na toto doručovanie. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 250i ods. 3 pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd sa, rovnako ako krajský súd, v prvom rade oboznámil s obsahom pripojených administratívnych spisov. Zistenia z nich následne konfrontoval jednak s námietkami žalobkyne, ako aj so závermi krajského súdu, všímajúc si najmä konštatovania oponované žalobkyňou.

V tu preskúvanom správnom konaní začalo Mesto Galanta ako prvostupňový správny orgán konania o odstránenie reklamného zariadenia podľa § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, a to na „podnet na

odstránenie nepovolených informačných, reklamných a propagačných zariadení v ochranných pásmach pri cestách I. triedy“ z 16. júna 2011, č. KRPZ-TT-KDI1-313-121/2011 zaslaný KR PZ KDI v Trnave. Oznámenie o začatí konania č. OSP 367/10503-1/2011 bolo vydané 02. augusta 2011 a žalobkyni bolo doručené 04. augusta 2011.

V oznámení Mesto Galanta súčasne nariadilo ústne konanie spojené s miestnou obhliadkou na 16. augusta 2011 o 09:00 hod, so zrazom v malej zasadačke MsÚ Galanta, II. posch. Tiež adresátov - účastníkov konania poučilo o možnosti podať námietky najneskôr pri miestnom zisťovaní, o možnosti nechať sa v konaní zastupovať, ako aj o tom, že ak vlastník RZ chce zlegalizovať reklamné zariadenie v rámci konania musí preukázať, že nie je rozpor s verejnými záujmami a predložiť doklady v súlade s § 15 vyhl. 453/2000 Z. z. (v opačnom prípade bude nariadené odstránenie RZ).

Na toto oznámenie reagoval Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava listom z 08. augusta 2011, č. 2011/01913/Si/BC15 s tým, že keďže reklamné zariadenia sú umiestnené pri ceste I/75, KÚ CDaPK Trnava ako dotknutý orgán štátnej správy nemá námietky k vydaniu rozhodnutia o odstránení reklamných zariadení, nakoľko boli osadené bez povolenia, resp. povolenia výnimky zo zákazu činnosti v cestnom ochrannom pásme cesty I/75 na osadenie reklamných zariadení už stratili platnosť.

Podľa prezenčnej listiny sa ústneho konania spojeného s miestnou obhliadkou 16. augusta 2011 zúčastnila aj žalobkyňa, za ktorú bol prítomný V.. V spise sa ďalej nachádza plnomocenstvo udelené Mgr. Jánovi Polákovi, advokátovi so sídlom v Bratislave, Miletičova 64, ktorým ho žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie v správnom konaní vedenom na MsÚ Galanta č. k. OSP 367/10503-1/2011 a na všetky ostatné úkony s tým spojené až do právoplatného skončenia veci. Plnomocenstvo je podpísané len konateľom žalobkyne, neobsahuje ani odtlačok pečiatky žalobkyne, ani podpis splnomocneného advokáta.

Podľa záznamu z ústneho konania spojeného s miestnou obhliadkou konaného 16. augusta 2011 vyplýva, že žalobkyňa neuviedla čas osadenia reklamného zariadenia, predložila plnomocenstvo udelené advokátovi; nachádza sa tu tiež poznámka „výzva pre advokáta (na vedomie RA)“. Zo záveru stavebného úradu vyplýva, že účastníci majú v termíne do 30 dní predložiť stanovisko KÚ CDaPK, KDI Trnava a SSC Bratislava k legalizácii s tým, že ak nebudú predložené súhlasné stanoviská, stavebný úrad nariadi odstránenie reklamných zariadení.

Záznam obsahuje podpisy prítomných účastníkov konania, príp. nimi poverených osôb, a zúčastnených orgánov.

Rozhodnutím - výzvou z 02. septembra 2011, č. OSP 496/12196-1/2011 - výzva Mesto Galanta prerušilo konanie vo veci odstránenia reklamných zariadení a vyzvalo žalobkyňu, aby najneskôr do 30 (dní) predložila stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy, ktorými zdokumentuje, že legalizácia reklamného zariadenia nie je v rozpore so záujmami spoločnosti, a to: stanovisko cestného orgánu - KÚ CDaPK Trnava, stanovisko KDI Trnava, stanovisko SSC Bratislava (ktoré sú uvedené aj v zázname z ústneho konania), dokumentáciu skutkového stavu vrátane zakreslenia do mapy katastra, vydokladovať vzťah k pozemku (ak pozemok je vedený ako roľa, stanovisko orgánu ochrany PPF), predložiť doklad o uhradení správneho poplatku. Rozhodnutie - výzvu doručil prvostupňový správny orgán priamo žalobkyni, ktorá zásielku 29. septembra 2011 prevzala.

Následne, 27. októbra 2011 boli prvostupňovému správne orgánu doručené 1/ na vedomie - nesúhlasné stanovisko KÚ CDaPK Trnava z 21. októbra 2011, č. 2011/02484/Si/BC15, adresované primárne žalobkyni, 2/ podnet KÚ CDaPK Trnava z 21. októbra 2011, č. 2011/02621/Si/BC15 na odstránenie reklamného zariadenia pri ceste I/75 v k. ú. Galanta.

V administratívnom spise sa do vydania rozhodnutia Mesta Galanta z 03. novembra 2011 č. OSP 496/12196-1/2011-Mo, OSP 605/13330-1/2011, ktorým bolo nariadené odstránenie dotknutého

reklamného zariadenia, nenachádza žiaden z dokladov, ktoré Mesto Galanta žiadalo predložiť jednak na ústnom konaní 16. augusta 2011, jednak následne v rozhodnutí o prerušení konania - výzve z 02. septembra 2011. Rozhodnutie bolo doručené priamo žalobkyni, ktorá ho 10. novembra 2011 prevzala.

Prvostupňovému správneému orgánu bolo 28. novembra 2011 doručené odvolanie žalobkyne, dané na poštovú prepravu 24. novembra 2011, ku ktorému bolo pripojené plnomocenstvo udelené advokátovi Mgr. Jánovi Polákovi so sídlom v Bratislave, Miletičova 64, tento raz už obsahujúce aj odtlačok pečiatky žalobkyne a podpis advokáta. Odvolanie bolo podané bez odôvodnenia s tým, že toto žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu do 7 pracovných dní doplní.

Prípisom z 12. decembra 2011, teda už po márnom uplynutí siedmich pracovných dní, prvostupňový správny orgán postúpil odvolanie žalobkyne žalovanému.

Podaním zo 04. januára 2012, doručeným prvostupňovému správneému orgánu 09. januára 2012 žalobkyňa predložila odôvodnenie svojho odvolania. Namietala najmä skutočnosť, že prvostupňový správny orgán nekonal s právnym zástupcom žalobkyne, tomuto v rozpore s § 25 ods. 5 správneho poriadku nedoručoval písomnosti v konaní, najmä však odvolaním napadnuté rozhodnutie. Následne namietala neprimerane krátku lehotu na predloženie stanovísk, kedy nevidela dôvod na postup podľa § 29 správneho poriadku, a to s ohľadom na § 88a a § 140b stavebného zákona, ktoré ustanovujú totožnú 30-dňovú lehotu na vydanie stanoviska dotknutým správnym orgánom. Na záver namietla zmatečnosť postupu prvostupňového správneho orgánu spočívajúcu v rozličnom označovaní listín a rozhodnutí vydaných v tomto konaní, kedy oznámenie o začatí konania nieslo č. OSP 367/1053-1/2011, následne iné (neuvedené) čísla, pričom samo rozhodnutie bolo označené číslom OSP 496/12196-1/2011-Mo, OSP 605/13330-1/2011.

Žalovaný rozhodnutím z 31. januára 2012, č. KSÚ-OSP-2011/00924/Ve odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu preskúmal, avšak je pravdou, že námietkami žalobkyne sa nezaoberal. Dôvodom bolo, ako poukázal žalovaný, že žalobkyňa síce podala odvolanie, v ktorom avizovala jeho doplnenie do siedmich pracovných dní, čo ale neurobila.

Napadnuté rozhodnutie bolo žalobkyni doručené 08. februára 2012.

Najvyšší súd vychádzajúc z obsahu spisov musí konštatovať, že v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia skutočne došlo k skutočnostiam vytýkaným žalobkyňou. Súčasne však musí ku každej z výhrad žalobkyne uviesť, že tieto skutočne nemali vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a to z nasledovných dôvodov.

Žalobkyňa namietala, že písomnosti v konaní pred prvostupňovým orgánom neboli doručované právneému zástupcovi žalobkyne, ale priamo žalobkyni, čím došlo nielen k zásahu do jeho procesných práv, ale aj do práv majetkových, kedy márne vynaložila finančné prostriedky na právne zastúpenie. Osobitne sa sústredila na výzvu na predloženie stanovísk dotknutých správnych orgánov. Opomína však skutočnosť, že prvý raz táto výzva, hoci v užšom vymedzení dotknutých správnych orgánov, bola urobená 16. augusta 2011 počas ústneho konania, na ktorom sa žalobkyňa zúčastnila v zastúpení nie právneho zástupcu, ale p. V.. Z pripojených spisov a ani z podaní či tvrdení žalobkyne nemožno zistiť, v akom rozsahu žalobkyňa o priebehu ústneho konania informovala svojho právneho zástupcu. Najvyšší súd dáva tiež do pozornosti už uvedené vady predloženého plnomocenstva, hoci je pravdou, že bolo na správnom orgáne, aby ich odstránil.

Právna úprava doručovania vo všetkých procesných predpisoch smeruje k zaisteniu, aby sa listiny dôležité pre konanie dostali do sféry vplyvu účastníka a prípadného jeho zástupcu. Pokiaľ teda prvostupňový správny orgán doručoval rozhodnutie o prerušení konania - výzvu z 02. septembra 2011 priamo žalobkyni, bol naplnený účel doručovania, hoci nebolo uskutočnené bezvadne. Žalobkyňa bola predmetnou výzvou druhý raz upovedomená na jej povinnosť predložiť prvostupňovému správneému orgánu listiny preukazujúce, že umiestnenie dotknutého reklamného zariadenia nie je v rozpore so

záujmom spoločnosti.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že žalobkyňa na výzvu žiadnym spôsobom nereagovala, nereklamovala skutočnosť, že je v konaní zastúpená advokátom, a zrejme, ako vyplýva z jej tvrdení, svojho právneho zástupcu ani sama nekontaktovala. Dokonca ani sama nepredložil prvostupňovému správne mu orgánu stanovisko KÚ C DaPK Trnava z 21. októbra 2011, ktoré jej bolo doručované pred uplynutím prvostupňovým správne mu orgánom ustanovenej lehoty. Toto stanovisko bolo prvostupňovému správne mu orgánu dané na vedomie samotným KÚ C DaPK Trnava.

Žalobkyňa v celom konaní nielenže nepredložila žiadne z vyžiadaných listín, ale ani nepreukázala, že o ich vydanie požiadala, alebo podnikla akékoľvek kroky v smere k preukázaniu, že dotknuté reklamné zariadenie je umiestnené v súlade s relevantnými právnymi predpismi, a nie je preto namieste nariadiť jeho odstránenie.

Pokiaľ namietla, že KÚ C DaPK Trnava nemal vydávať stanovisko, ale povolenie vo forme rozhodnutia vydaného v správne m konaní, najvyšší súd uvádza, že toto nemá vplyv na tunajšie konanie, pretože bolo povinnosťou žalobkyne zaistiť, aby umiestnenie jeho reklamného zariadenia bolo v súlade so zákonom.

Ani doručenie rozhodnutia vo veci samej do rúk žalobkyne ju nevytlúčilo z jej procesných práv účastníka správne ho konania. Rozhodnutie jej bolo doručené 10. novembra 2011, pričom jej odvolanie, hoci neobsahujúce žiadne odôvodnenie, bolo podané v riadnej lehote (§ 54 ods. 2 správne ho poriadku; dané na prepravu 24. novembra 2011, došlo 28. novembra 2011). Najvyšší súd tu dáva do pozornosti, že až k odvolaniu bolo pripojené riadne plnomocenstvo udelené právne mu zástupcovi, avšak stručný text vytýkajúci nezákonnosť prvostupňového správne ho rozhodnutia neobsahoval žiadnu konkrétnu námietku, ani voči doručovaniu v konaní.

Napriek tomu, že žalobkyňa si cestou svojho právne ho zástupcu ustanovila lehotu na doplnenie dôvodov odvolania sedem pracovných dní (t. j. najneskôr do 07. decembra 2011, ak za prvý deň tejto lehoty vezmeme 29. novembra 2011), k tomuto úkonu došlo až podaním zo 04. januára 2012, doručeným žalovanému 10. januára 2012.

Žalobkyňa ďalej vytýkala rozličné číselné označovanie istín jej adresovaných prvostupňovým správne mu orgánom. Najvyšší súd, zhodne s krajským súdom, konštatuje, že z každého podania prvostupňového správne ho orgánu i žalovaného je zrejmé, čo je predmetom konania, v ktorom boli vydané. Napríklad rozhodnutie o prerušení konania - výzva z 02. septembra 2011 odkazuje priamo na ústne konanie zo 16. augusta 2011, ktorého sa žalobkyňa zúčastnila, a samo rozhodnutie vo veci samej jednoznačne vymedzuje subjekt, ktorého sa týka, ako aj predmet konania, ako aj ďalšie náležitosti v zmysle § 47 ods. 5 správne ho poriadku.

Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na rozpor so zákonom č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých zákonov, najvyšší súd uvádza, že tento zákon upravuje organizáciu a pôsobnosť orgánov štátnej správy na úseku archívov a registratúr, organizáciu archívov, práva a povinnosti zriaďovateľa archívu, archívu, vlastníka archívneho dokumentu, prístup k archívnym dokumentom, ako aj práva a povinnosti pôvodcu registratúry (§ 1), ale najmä, nemá vplyv na náležitosti rozhodnutia vydaného v správne m konaní.

Najvyšší súd teda rovnako ako krajský súd dospel k záveru, že hoci konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia nebolo bezvadné, pochybenia, ktorých sa správny orgán dopustil, nemali a nemohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd nemôže prehliadnuť pasivitu žalobkyne v správne m konaní, v ktorom sa konalo o jej práve na umiestnenie reklamného zariadenia, resp. o jej povinnosti toto zariadenie odstrániť. Pokiaľ sa teda aj odvoláva na § 3 ods. 2 správne ho poriadku s poukazom na povinnosť správne ho orgánu postupovať v úzkej spolupráci s účastníkom konania, najvyšší súd poukazuje na vzájomnosť tejto povinnosti, ktorú žalobkyňa úplne odignorovala. Povinnosť spolupráce s účastníkom konania totiž nezaväzuje len správny orgán, ale vyžaduje aktívny

prístup aj od účastníka konania. Najvyšší súd v tomto smere tiež poukazuje na zásadu práva patria bdelím. Pokiaľ žalobkyňa nepreukázala, že urobila akýkoľvek krok k odvráteniu vydania rozhodnutia o odstránení jeho reklamného zariadenia, nemôže ani správny orgán, ani krajský súd, či najvyšší súd tieto jej práva za ňu uplatňovať.

Preto najvyšší súd po preskúmaní rozsudku krajského súdu dospel k záveru, že je namieste tento ako vecne a právne správny potvrdiť (§ 219 OSP, § 250j ods. 3 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, a žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

S účinnosťou od 01. januára 2013 došlo zákonom č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov k zrušeniu krajských stavebných úradov (§ 1 písm. b/), pričom ich právomoc prešla na okresné úrady (§ 2 ods. 1).

S účinnosťou od 01. októbra 2013 došlo zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov k transformácii obvodných úradov podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 na okresné úrady (§ 9 ods. 1).

Preto, hoci napadnuté rozhodnutie vydal Krajský stavebný úrad v Trnave, najvyšší súd už konal a ako žalovaného v záhlaví označil Okresný úrad Trnava.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.